

[Per Hækkerup.]

betaling, ville det have lagt en sådan dæmper på prisudviklingen, at det formentlig ville have betydet, at der også ville komme én dyrtidsportion mindre til udbetaling som følge af julpriсталlet. Hvis man tager den samlede virkning heraf plus virkningen af den foreslåede skat, tror jeg, man må erkende, at den herved opnåede forbrugsbegrænsning formentlig ville have svaret til det, som regeringen nu kommer med, men det var gjort på en måde, så man havde undgået omkostningsstigningerne, som man jo i dag ikke har skygge af garanti for kan undgås, jeg vil sige tværtimod.

Statsministeren siger: vi kunne ikke dengang godtage regeringens forslag, i og for sig ikke på grund af det med indefrysningen af dyrtidsportionen, men på grund af engangsskatten, for vi ville ikke være med til på ikke-lønmodtagere at lægge en skat, uanset om de havde haft stigende indkomster eller ikke. Men statsministeren ville altså ikke have nogen betænkelighed ved at indefryse en dyrtidsportion, selv om de pågældende lønarbejdere ikke havde haft stigende indtægt; selv om deres indtægt var gået ned, skulle deres dyrtidsportion jo også indefrys. Skulle der en ligestilling til, måtte naturligvis det samme gælde for ikke-lønmodtagere, hvad enten de havde haft indkomststigning eller ikke; ellers var ligestillingen ikke blevet etableret, så den argumentation kan i hvert fald ikke holde. Men vi afviste jo ikke at drøfte sådanne problemer i forbindelse med behandlingen i december måned.

Statsministeren fremsatte dernæst nogle betragtninger omkring spørgsmålet om landbrugspriserne og sagde, at jeg under en tidligere drøftelse havde sagt: hold fingrene væk fra det! Jeg tror, statsministeren skulle prøve at se efter, hvad det var, der blev sagt, så ville han fritage sig selv for at komme til at begå fejltagelser, og det er jo altid ubehageligt. Jeg tog ikke stilling til spørgsmålet, men jeg sagde: hvis man indlader sig på noget, som antager karakteren af pristalsfusk, så tror jeg, det er farligt. Og jeg kan trøste statsministeren med, at også her kan jeg citere Fællesrådet af danske Tjenestemænd og Funktionærers blad, der på tilsvarende måde advarede statsministeren og regeringen mod at indlade sig på

noget, der ville antage karakteren af pristalsfusk.

Videre siger statsministeren: hvem kan være sikker på, om priserne stiger så meget, at den anden dyrtidsportion skal komme til udbetaling efter julpriсталlet, og statsministeren minder om, at vi jo tidligere har taget fejl i vurderingen af fremtiden. Jo, men det kunne da netop være en erfaring, der gjorde, at statsministeren ikke så konkret fastslog, at den kommer ikke, den anden dyrtidsportion i juli måned. Der var ikke nogen reservationer. Hvis regeringen bygger sin politik på den forudsætning — og sådan må jeg næsten forstå statsministeren — at der med det, der nu tænkes vedtaget, sker en sådan dæmpning i pris- og omkostningsniveauet, at den anden dyrtidsportion efter julpriсталlet ikke bliver aktuel, så er jeg bange for, at regeringens politik starter med en indbygget fejl, så man kan risikere, at den løber galt i forhold til de forventninger, man har om dens virkninger.

Til finansministeren vil jeg gerne sige, at vi kan selvfølgelig godt begynde diskussionen igen om skatteforhandlingerne i marts måned. Jeg deler ikke finansministerens opfattelse af de muligheder, vi dengang havde for et forlig; det har vi tidligere diskuteret. Det, jeg pegede på, var blot, at det er en kendsgerning, at man ikke medvirkede til gennemførelsen af den moms, som man nu finder et velegnet instrument.

Jeg lyttede med interesse til finansministerens bemærkninger om kompensationer, og jeg deler helt hans vurdering af, at der ikke kan være nogen som helst rimelighed i, at man udbetaler persontilskud til børn, som er selvstændige skatteborgere, men som rent faktisk har deres udkomme hos forældre, som har betydelige indkomster. Det har naturligvis aldrig været hensigten med det; men dengang fandt vi, at vi ikke på den korte tid, der var til vor rådighed, kunne finde en fornuftig løsning, og jeg er enig i den betragtning, at man skal finde andre. Om man nu her har fundet den rigtige løsning, skal jeg ikke kunne sige, men vi vil da meget gerne se på i udvalget, om man med dette forslag har nået at dække de forskellige befolkningsgrupper, som rent faktisk har et rimeligt krav på at få en kompensation, når andre befolkningsgrupper får det.

Endelig skal jeg, jeg havde nær sagt: for